

2.2 Σύγκριση του Α΄ επιπέδου ελληνομάθειας προς το ΠΣ των Γ΄ και Δ΄ τάξεων του Δημοτικού σχολείου

<p>Α΄ επίπεδο ελληνομάθειας</p> <hr/> <p style="text-align: center;">_____</p> <p>Ι. ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ</p> <p>Ο υποψήφιος πρέπει να έχει τη βασική επικοινωνιακή ικανότητα σε καθημερινές ανάγκες και καταστάσεις επικοινωνίας.</p>	<p>Πρόγραμμα Σπουδών των Γ΄ και Δ΄ τάξεων του Δημοτικού Σχολείου</p> <p>ΓΕΝΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΓΛΩΣΣΙΚΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ</p> <p>Με το γλωσσικό μάθημα επιδιώκεται:</p> <ul style="list-style-type: none"> -να συνεχιστεί στο σχολείο ο φυσικός τρόπος εκμάθησης της γλώσσας. -τα παιδιά να συλλάβουν τους κανόνες που διέπουν τη λειτουργία του συστήματος της γλώσσας. <p>-ΠΣ 2001: Ο μαθητής:</p> <ul style="list-style-type: none"> -να αποκτήσει τις πολλαπλές μορφές εγγραμματισμού που προϋποθέτει η κοινωνία της γνώσης, της πληροφορίας και της πολυπολιτισμικότητας. -να συνειδητοποιήσει την κοινωνική και τη γεωγραφική ποικιλία της ελληνικής γλώσσας. -να εκτιμά και να σέβεται τη γλώσσα του άλλου και να συμβιώνει αρμονικά με αλλόγλωσσους. <hr/> <p style="text-align: center;">_____</p>
---	---

<p>II. ΕΙΔΙΚΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ</p> <p><i>1. κατανόηση προφορικού λόγου</i> Ο υποψήφιος πρέπει να έχει την ικανότητα να καταλαβαίνει κείμενα προφορικού λόγου με απλή δομή και με πληροφορίες που δίνονται με σαφήνεια και λογική σειρά.</p> <p><i>2. κατανόηση γραπτού λόγου</i> Ο υποψήφιος πρέπει να έχει την ικανότητα να διαβάζει και να κατανοεί πολύ μικρά απλά κείμενα και να βρίσκει προβλέψιμες πληροφορίες.</p>	<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΚΑΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ</p> <p><i>1. ακρόαση</i> -με το παιδί ως ακροατή -με το παιδί να συμμετέχει στη συζήτηση</p> <p>ΠΣ 2001: Ο μαθητής ασκείται βαθμιαία ώστε να: -αναγνωρίζει και ερμηνεύει προθέσεις, συναισθήματα κ.τ.ό., όπως αποκαλύπτονται από τη μορφή και την οργάνωση του περιεχομένου. -αναγνωρίζει τις διαφορές ανάμεσα σε διαφορετικά είδη προφορικού λόγου (π.χ. αφήγηση, περιγραφή). -κατανοεί τις φραστικές επιλογές του ομιλητή, οι οποίες καθορίζονται από την περίσταση επικοινωνίας. <i>(παρατήρηση:Στο νέο πρόγραμμα ο στόχος της ακρόασης και της παραγωγής προφορικού λόγου παρουσιάζονται μαζί).</i></p> <p><i>2. ανάγνωση</i> Τα παιδιά διαβάζουν φωναχτά ή σιωπηρά και κατανοούν τα κείμενα που διαβάζουν. ΠΣ 2001: Το παιδί μαθαίνει να: -διαβάζει με ευχέρεια και να κατανοεί το περιεχόμενο κειμένων με αυξανόμενη αναγνωστική δυσκολία. -εκτιμά τη γλωσσική ποικιλία.</p>
---	--

<p><i>3. παραγωγή γραπτού λόγου</i> Ο υποψήφιος πρέπει να έχει την ικανότητα να γράφει σε τυπικό ή φιλικό ύφος κείμενα περιορισμένου μήκους με απλή δομή (π.χ. επιστολές, σημειώσεις, μηνύματα, ευχετήρια).</p> <p><i>4. παραγωγή προφορικού λόγου</i> Ο υποψήφιος πρέπει να έχει την ικανότητα να επικοινωνεί σε απλές καθημερινές καταστάσεις, να μπορεί να περιγράφει με απλό τρόπο την οικογένειά του, άλλους ανθρώπους, γεγονότα κτλ. Επίσης πρέπει να διηγείται απλές ιστορίες, να ζητά να εξυπηρετηθεί σε δημόσιους χώρους, να γνωρίζει βασικές τεχνικές για να αντιμετωπίζει προβλήματα επικοινωνίας.</p>	<p>-συγκρίνει κείμενα με το ίδιο θέμα, που ανήκουν όμως σε διαφορετικό είδος λόγου. -συνειδητοποιεί τις λειτουργικές διαφορές μεταξύ προφορικού και γραπτού λόγου. -συλλαμβάνει υπονοούμενα.</p> <p><i>3. γραπτή έκφραση</i> Ο μαθητής καλείται να γράψει απλά κείμενα (π.χ. εφημερίδα, ημερολόγιο, ευχετήρια, προσκλήσεις, επιγραφές, πινακίδες, καταλόγους, περιλήψεις, σημειώσεις, επιστολές). ΠΣ 2001: Το παιδί: -αναπτύσσει την ικανότητα να επικοινωνεί γραπτά με αποτελεσματικότητα, χρησιμοποιώντας τη μορφή και το ύφος που αρμόζει σε κάθε περίπτωση επικοινωνίας.</p> <p><i>4. προφορική έκφραση</i> Ο μαθητής -βελτιώνει την ποιότητα της προφορικής του έκφρασης, καθώς και την ταχύτητα με την οποία διατυπώνει ένα σωστά δομημένο λόγο. -συμμετέχει σε συζητήσεις. -επιλέγει ορθά το επίπεδο ύφους που επιβάλλει η κατάσταση επικοινωνίας. -μπορεί να παράγει απλά κείμενα όπως περιγραφές σκηνών από τη</p>
---	--

	<p>φύση, αφηγήσεις περιστατικών, γεγονότων από τη ζωή και την ιστορία, αφήγηση του περιεχομένου κειμένων, μετάδοση μηνυμάτων, οδηγιών, προσκλήσεις κτλ.</p>
	<p>ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ</p> <p>-Οι διδακτικές ενέργειες προάγουν την ικανότητα για κατανόηση και έκφραση.</p> <p>-Κάθε νέα γλωσσική ενότητα οικοδομείται πάνω στις βάσεις των προηγούμενων.</p> <p>-Στόχος της γλωσσικής διδασκαλίας είναι ο μαθητής να κάνει όσο το δυνατό λιγότερα λάθη.</p> <p>-Κέντρο της γλωσσικής διδασκαλίας είναι η πρόταση.</p> <p>-Ό,τι διδάσκεται πρέπει να ενσωματώνεται στη γλωσσική συμπεριφορά των παιδιών.</p>
<p>ΙΙΙ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ</p> <p>A. ΓΛΩΣΣΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ</p> <p>1.ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΑΦΕΣ</p> <p>1.1. ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ (Ο υποψήφιος πρέπει:)</p> <p>1.2. ΝΑ ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ</p> <p>1.3. ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ</p> <p>1.4. ΝΑ ΤΡΑΒΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ</p> <p>1.5. ΝΑ ΔΙΝΕΙ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΤΟΥ</p> <p>1.6. ΝΑ ΖΗΤΑ ΣΥΤΝΩΜΗ</p>	<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ, ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ</p> <p>ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ</p> <p>Χαιρετισμοί</p> <p>_____</p> <p>Συστάσεις</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>

1.7. ΝΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙΤΑΙ / ΑΠΟΛΟΓΕΙΤΑΙ	_____
1.8. ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΠΡΟΠΟΣΕΙΣ	_____
1.9. ΝΑ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ	Έκφραση συγχαρητηρίων
1.10. ΝΑ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΛΥΠΗ ΓΙΑ ΑΠΩΛΕΙΑ ΠΡΟΣΩΠΟΥ	_____
1.11. ΝΑ ΔΙΝΕΙ ΕΥΧΕΣ	Ευχές
1.12. ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΕΙ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑ (να απαντά στο τηλέφωνο, να αρχίζει την τηλεφωνική επικοινωνία κτλ.)	Τηλεφωνική συνδιάλεξη
1.13. ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΕΙ ΜΕ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ	βλ. παρακάτω γραπτή έκφραση
_____	Συνέντευξη
	Σχολιασμός μιας είδησης ή ανταλλαγή απόψεων για κάποιο θέμα
2. ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ	
2.1. ΝΑ ΖΗΤΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ, ΝΑ ΡΩΤΑ	Τα παιδιά μαθαίνουν πώς ζητούμε και δίνουμε πληροφορίες κτλ.
2.2. ΝΑ ΔΙΝΕΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ, ΝΑ ΑΠΑΝΤΑ	
2.3. ΝΑ ΑΠΑΝΤΑ ΘΕΤΙΚΑ	Οι μαθητές πρέπει να διακρίνουν καταφατικές προτάσεις, κρίσης, επιθυμίας και να τις μετατρέπουν σε
2.4. ΝΑ ΑΠΑΝΤΑ ΑΡΝΗΤΙΚΑ	

<p>2.5. ΝΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΕΙ</p> <p>2.6. ΝΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ</p> <p>2.7. ΝΑ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ</p> <p>3. ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ</p> <p>4. ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ, ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ</p> <p>5. ΠΡΑΞΕΙΣ ΛΟΓΟΥ</p> <p>6. ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΛΟΓΟΥ</p> <p>6.1. ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ</p> <p>6.2. ΓΡΑΠΤΟΣ ΛΟΓΟΣ (σημείωση :Στην ενότητα αυτή απασχολεί η μορφή και όχι το περιεχόμενο του γραπτού λόγου). Ο υποψήφιος πρέπει: -να είναι σε θέση να χρησιμοποιεί τα σημεία στίξης. βλ. Β' επίπεδο</p>	<p>ερωτηματικές ή αρνητικές και το αντίστροφο. Ανακοινώσεις</p> <p>Περιγραφές</p> <p>Αφηγήσεις</p> <p>Συζήτηση</p> <p>Δραματοποίηση Τα παιδιά υποδύονται διάφορους ρόλους σε σκηνές από την καθημερινή ζωή και από τα αναγνώσματά τους.</p> <p>Γραπτή έκφραση</p> <p>Τα παιδιά: -χρησιμοποιούν τα γνωστά τους σημεία στίξης. -γράφουν ορθογραφημένα τις λέξεις του βασικού λεξιλογίου.</p>
---	---

<p>7. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ</p> <p><u>B. ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ</u></p> <p>IV. ΓΛΩΣΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ</p> <p>A. ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ – ΧΡΗΣΗ</p> <p>Ο υποψήφιος σ' αυτό το επίπεδο πρέπει να μπορεί να αναγνωρίζει και να παράγει τα μέρη του ονοματικού και του ρηματικού συστήματος, καθώς και τα άκλιτα μέρη του λόγου που περιγράφονται.</p> <p>1.1. Ονοματικό σύστημα 1.2. Μορφολογία</p> <p>Κλίση ουσιαστικών:</p> <p><i>ισοσύλλαβα</i> αρσενικά σε <i>-ας, -ης, -ος</i></p> <p>θηλυκά σε <i>-α, -η</i></p>	<p>νίας (οικείο, φιλικό, επίσημο κτλ.). -επίπεδα ύφους</p> <hr/> <p>ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ</p> <p>ΠΣ 2001: Ο μαθητής προσέχει ότι η επιλογή, η συχνότητα των τύπων των συντακτικών δομών και των γραμματικών τύπων έχει σχέση με το είδος του κειμένου και τη σκοπιμότητά του.</p> <p>Το ουσιαστικό Τα παιδιά αναγνωρίζουν τα ουσιαστικά μιας πρότασης, το γένος και τον αριθμό τους και τα ανάγουν στην ονομαστική του ενικού.</p> <p>Τα παιδιά αναγνωρίζουν και χρησιμοποιούν:</p> <p><i>ισοσύλλαβα</i> αρσενικά σε <i>-ας, -ης, -ος</i></p> <p>θηλυκά σε <i>-α, -η</i></p>
--	--

<p>ουδέτερα σε <i>-ο, -ι</i></p> <p><i>ανισοσύλλαβα</i> βλ. Β' επίπεδο</p> <p>βλ. Β' επίπεδο</p> <p>ουδέτερα σε <i>-μα</i></p> <p>(σημείωση: Η ορθογραφία στο ΑΠΠΕ δεν αποτελεί ξεχωριστό κεφάλαιο, αλλά εμπεριέχεται στη μορφολογία).</p> <p>ΕΠΙΘΕΤΟ <i>-ος, -η, -ο</i> <i>-ος, -α, -ο</i> <i>-ος, -ια, -ο</i> ανώμαλα επίθετα <i>πολύς, πολλή, πολύ</i> βλ. Β' επίπεδο</p> <p>ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ απόλυτα αριθμητικά (1 – 5.000) τακτικά αριθμητικά (1ος – 20ός)</p> <p>ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ -ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ <i>α', β', γ'προσώ-</i></p>	<p>ουδέτερα σε <i>-ο, -ι</i></p> <p><i>ανισοσύλλαβα</i> <i>-αρσενικά σε -άς (ψαράς), -ές (καφές)</i> (επανάληψη από την Β' δημοτικού), <i>-ης (ταξιτζής, μανάβης), -ούς (παππούς)</i></p> <p><i>-θηλυκά σε -ά (γιαγιά)</i>(επανάληψη από την β' δημοτικού), <i>-ού (αλεπού)</i></p> <p>βλ. Ε' και ΣΤ' τάξεις</p> <p>Τα παιδιά ορθογραφούν το καταληκτικό μέρος των ουσιαστικών σε: <i>-ιά (ελιά), -ία (ελευθερία)</i> <i>-ίδα (εφημερίδα), -ίδι (σανίδι)</i> <i>-είο (σχολείο), -ημα (μάθημα)</i></p> <p>Επίθετο <i>-ος, -η, -ο</i> <i>-ος, -α, -ο</i> <i>-ος, -ια, -ο</i> βλ. Ε' και Στ' τάξεις <i>-ης, -α, -ικο</i></p> <p>Αριθμητικά <i>-τα απόλυτα αριθμητικά (Ε)</i> <i>-τα τακτικά από το πρώτος ως το δωδέκατος</i> <i>-τα αριθμητικά ουσιαστικά μονάδα</i> <i>ως εξάδα και δεκάδα, δωδεκάδα, εκατοντάδα</i></p> <p>Αντωνυμίες <i>-προσωπικές (Ε)</i></p>
--	--

<p>που στην ονομαστική, γενική (αδύνατοι τύποι), αιτιατική (δυνατοί και αδύνατοι τύποι)</p> <p>-ΚΤΗΤΙΚΕΣ η γενική της προσωπικής αντωνυμίας (ΚΤΗΤΙΚΟ ΕΠΙΘΕΤΟ <i>δικός,-ιά (-ή),-ό + μου, σου, του</i> κτλ.)</p> <p>-ΔΕΙΚΤΙΚΕΣ <i>αυτός,-ή,-ό, εκείνος,-η,-ο</i></p> <p>-ΑΝΑΦΟΡΙΚΕΣ το άκλιτο <i>που</i> ως υποκείμενο, άμεσο ή έμμεσο αντικείμενο</p> <p>-ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΕΣ <i>ποιος,-α,-ο</i></p> <p>βλ. Β' επίπεδο</p> <p>-ΑΟΡΙΣΤΕΣ <i>ένας, μία, ένα</i> <i>κανένας/κανείς, καμιά, κανένα</i> <i>κάθε</i> <i>καθετί</i> <i>μερικοί,-ές,-ά</i> <i>άλλος,-η,-ο</i> <i>κάτι</i> <i>κάποιος,-α,-ο</i></p>	<p>-κτητική <i>δικός,-ή,-ό (μου, σου</i> κτλ.) (E)</p> <p>-δεικτικές <i>τόσος,-η,-ο</i> (E), <i>αυτός,-ή,-ό, εκείνος,-η,-ο</i></p> <p>-αναφορικές <i>που</i> <i>όσος,-η,-ο</i> <i>όποιος,-α,-ο</i></p> <p>-ερωτηματικές <i>τι</i> <i>ποιος,-α,-ο</i> <i>πόσος,-η,-ο</i></p> <p>-οριστικές <i>ίδιος,-ια,-ιο</i> και <i>μόνος,-η,-ο</i> (μου, σου κτλ.)</p> <p>-αόριστες <i>ένας, μία, ένα</i> <i>κανένας, καμιά, κανένα</i> <i>τίποτε,</i> <i>κάθε,</i> <i>μερικοί,-ές,-ά,</i> <i>άλλος,-η,-ο,</i> <i>κάμποσος,-η,-ο,</i> <i>κάτι, κατιτί (E),</i> <i>κάποιος,-α,-ο,</i></p>
---	---

<p><i>καθένας, καθεμιά, καθένα</i></p> <p>2.1. ΡΗΜΑΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΦΩΝΗ ενεργητική, παθητική</p> <p>ΣΥΖΥΓΙΑ α', β' συζυγία</p> <p>ΔΙΑΘΕΣΗ ενεργητική διάθεση, ενεργητική φωνή και ενεργητική διάθεση: -ω, -ώ μεταβατικά, αμετάβατα</p> <p>ΕΓΚΛΙΣΗ οριστική συνοπτική υποτακτική ενεργητικής συνοπτική προστακτική ενεργητικής</p> <p>ΤΡΟΠΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ</p> <p>ΧΡΟΝΟΙ ενεστώτας ενεργητικής - παθητικής φωνής αόριστος ενεργητικής συνοπτικός μέλλοντας ενεργητικής</p>	<p><i>καθένας, καθεμιά, καθένα</i></p> <p>Το ρήμα</p> <p>-ενεργητική, παθητική -κατάταξη των ενεργητικών ρημά- των σε ορθογραφικές ομάδες (-ίζω, -ώνω, -άινω, -ίνωκτλ.)</p> <p>α', β' συζυγία</p> <p>οριστική (<i>παρατήρηση:</i> αναφέρεται μόνο η οριστική, ωστόσο στα παραδείγματα που δίνονται υπάρχει και η υποτα- κτική. Πρβλ. <i>Όχι, μην πας. Φοβάμαι μήπως αρρωστήσεις. Ας αρχίσουμε.</i>)</p> <hr/> <p>παροντικοί, παρελθοντικοί και μελ- λοντικοί χρόνοι της οριστικής</p> <p>συχνόχρηστα συνδετικά ρήματα για τον σχηματισμό απλών προτάσεων</p>
--	--

<p>ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΤΗΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ</p> <p>2.2. ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ</p> <p>Ανώμαλος σχηματισμός χρόνων <i>αόριστος οριστικής</i> (εδώ, μεταξύ άλλων, εντάσσονται τα ρήματα <i>ακούω</i> και <i>λέω</i>)</p> <p>3. ΑΚΛΙΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ</p> <p>3.1. ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ</p> <p>τοπικά χρονικά τροπικά ποσοτικά βεβαιωτικά, διστακτικά, αρνητικά</p>	<p>του τύπου ΥΡΚ.</p> <p>μετοχές: ενεργητικές μετοχές σε <i>-οντας, -ώντας</i> και παθητικές σε <i>-μένος</i> και <i>-όμενος</i></p> <p><i>ακούω, λέω</i>: η κλίση των δύο αυτών ρημάτων διδάσκεται στις Ε' και Στ' τάξεις του Δημοτικού (μαζί με τα <i>καίω, κλαίω, πάω</i>).</p> <p>Επιρρηματικοί, επιθετικοί και κατηγορηματικοί προσδιορισμοί Οι μαθητές διακρίνουν μέσα στις επαυξημένες προτάσεις: -επιρρήματα τοπικά χρονικά τροπικά ποσοτικά</p> <p>-επιρρηματικούς προσδιορισμούς του ρήματος (επιρρήματα, εμπρόθετα και άλλες λέξεις ή φράσεις που χρησιμοποιούνται ως επιρρήματα) (Ε), -επιρρηματικούς προσδιορισμούς επιθέτων και επιρρημάτων, -ομοιόπτωτους επιθετικούς προσδιορισμούς ουσιαστικών (επίθετα, επιρρήματα, μετοχές, εμπρόθετα κ.ά.),</p>
--	---

<p>4. ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ μονοσύλλαβες: <i>σε, για, με, ως</i> δισύλλαβες: <i>από, μετά, χωρίς, μέχρι, παρά</i></p>	<p>-σύναρθρα ή άναρθρα και εμπρόθετα ουσιαστικά του λεξιλογίου τους, κυρίως με τις προθέσεις <i>με, σε (Ε), για, από.</i></p>
<p>5. ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ</p> <p>-συμπλεκτικοί <i>και</i> <i>ούτε</i></p> <p>-αντιθετικοί <i>αλλά</i> <i>όμως</i> <i>μα</i> βλ. Β' επίπεδο</p> <p>-διαχωριστικοί βλ. Β' επίπεδο</p> <p>-ειδικοί <i>ότι</i> <i>πως</i></p> <p>-τελικοί <i>να</i> <i>για να</i></p> <p>-χρονικοί <i>όταν</i> <i>πριν</i> <i>μόλις</i></p> <p>-αιτιολογικοί <i>γιατί</i> <i>που</i></p>	<p>-συμπλεκτικοί <i>και</i> βλ. Γ' και Δ' τάξεις</p> <p>-αντιθετικοί <i>αλλά</i> βλ. Ε' και Στ' τάξεις <i>μα</i> <i>ενώ</i></p> <p>-διαχωριστικοί <i>ή</i></p> <p>-ειδικοί <i>ότι</i> <i>πως</i></p> <p>-τελικοί <i>να</i> <i>για να</i></p> <p>-χρονικοί <i>όταν</i> <i>μόλις</i></p> <p>-αιτιολογικοί <i>γιατί</i></p>

<p>βλ. Β' επίπεδο</p> <p>-υποθετικοί <i>αν</i></p> <p>-βλ. Β' επίπεδο</p> <p>-αναφορικοί <i>που</i></p> <p>6. ΜΟΡΙΑ</p> <p><i>να, θα, σαν</i></p> <p>7. ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ απόλυτα αριθμητικά (1 – 5.000) τακτικά αριθμητικά (1 – 20ός)</p> <p>8. ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΦΩ-</p>	<p><i>επειδή</i></p> <p>-ενδοιαστικοί <i>μήπως</i> <i>(να) μη ως</i></p> <p>-αναφορικοί <i>ό,τι</i> <i>που</i> (σημείωση: Για την κατάρτιση του πίνακα των συνδέσμων λήφθηκε υπόψη και το ενδεικτικό λεξιλόγιο που προτείνεται στο ΠΣ γι' αυτές τις τάξεις).</p> <p>Τα παιδιά χρησιμοποιούν τα παρακάτω μόρια και τις άλλες άκλιτες λέξεις που χρησιμοποιούνται ως μόρια:</p> <p>-το μόριο <i>ας</i> όταν δηλώνει προτροπή, -το δεικτικό μόριο <i>να</i> με ονομαστική ή αιτιατική -τον τελικό σύνδεσμο <i>να</i> για την εισαγωγή ερωτήσεων. Π.χ. <i>Να σου φέρω ένα γλυκό;</i></p>
--	--

<p>ΝΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ</p> <p>9. ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΛΕΞΕΩΝ</p> <p>παραγωγή υποκοριστικά: ουδέτερα σε <i>-άκι</i> βλ. Γ' και Δ' τάξεις</p> <p>επιρρήματα και επίθετα: <i>καλός,-ή,-ό</i> <i>καλά</i></p> <hr/> <p>Β. ΣΥΝΤΑΞΗ</p> <p>ΠΡΟΤΑΣΗ</p> <p>Η σειρά των όρων ανεξάρτητα από τη λειτουργία τους.</p> <p>Η χρήση των πτώσεων δηλώνει τη συντακτική τους λειτουργία.</p>	<p>Τα παιδιά χρησιμοποιούν υποκοριστικά σε <i>-άκι</i> και σε <i>-ίτσα, -ούλα(Ε), -ούτσικος, -η, -ο, -άκης, -άκος, -ούλης, -ούλι, -όπουλο</i> και μεγεθυντικά σε <i>-α, -αρα, -αράς, -αρος</i></p> <p>Τα παιδιά αναλύουν τις σύνθετες λέξεις σε απλές και συνθέτουν λέξεις από τα συνθετικά τους χρησιμοποιώντας κυρίως τα παρατακτικά, τα προσδιοριστικά (Ε) και τα κτητικά σύνθετα, τα αχώριστα μόρια <i>α(ν)-</i> και <i>ξε-</i></p> <hr/> <p>Τα παιδιά αναλύουν βασικές προτάσεις στους όρους τους με βάση ερωτήσεις του τύπου «ποιος;», «τι κάνει;», «τι παθαίνει;» κτλ. Αντικαθιστούν στις ίδιες προτάσεις έναν ή περισσότερους από τους όρους τους (π.χ. το Υ ή το Υ και το Α) με άλλες λέξεις ή φράσεις, σχηματίζοντας προτάσεις του ίδιου τύπου.</p>
---	---

<p>ΕΙΔΗ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΣΧΕΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ</p> <p>Κύρια ή ανεξάρτητη Δευτερεύουσα ή εξαρτημένη</p> <p>ΕΙΔΗ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ</p> <p>-ειδικές: <i>ότι, πως</i></p> <p>-συμπληρωματικές ως αντικείμενο, ρήμα + <i>να</i></p> <p>-χρονικές: <i>όταν, πριν, μόλις</i></p> <p>-αιτιολογικές: <i>γιατί, που</i> (το <i>επειδή</i> αναφέρεται στο Β' επίπεδο)</p> <p>-υποθετικές: <i>αν</i></p> <p>πρώτο είδος: πραγματικό</p> <p>-τελικές: <i>να, για να</i></p> <p>-πλάγιες ερωτηματικές</p> <p>(<i>παρατήρηση</i>: Οι αναφορικές προτάσεις δεν αναφέρονται. Αναφέρονται όμως οι αναφορικές αντωνυμίες. Βλ. παραπάνω).</p> <p>ΣΥΝΔΕΣΗ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ</p> <p>κύρια + κύρια</p> <p>κύρια + δευτερεύουσα</p> <p>κύρια + δευτερεύουσα + δευτερεύουσα</p> <p>ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΣΥΝΔΕΣΗ, ΠΑΡΑΤΑΞΗ</p>	<p>-ειδικές με τα <i>ότι, πως</i> ως αντικείμενο κύριας πρότασης</p> <p>-χρονικές με τα <i>όταν, μόλις</i></p> <p>-αιτιολογικές με τα <i>γιατί, επειδή</i></p> <p>(<i>παρατήρηση</i>: Καμία αναφορά στους υποθετικούς λόγους σε όλο το ΠΣ του Δημοτικού).</p> <p>-ενδοιαστικές με τα <i>μήπως, (να) μη ως</i> αντικείμενο κύριας</p> <p>-αναφορικές με τα <i>ότι, που</i></p> <p>Τα παιδιά συνδέουν κύριες προτάσεις με τους συνδέσμους <i>και</i> (E), <i>αλλά, ενώ</i> και με το αντιθετικό <i>ή</i>. Τα παιδιά συνδέουν κύριες προτάσεις με δευτερεύουσες.</p>
---	---

<p>ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΣΥΝΔΕΣΗ, ΥΠΟΤΑΞΗ ΠΛΑΓΙΟΣ ΛΟΓΟΣ</p> <hr/> <p>Γ. ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ</p> <p>Δίνεται το βασικό λεξιλόγιο που αντιστοιχεί στις καταστάσεις επικοινωνίας που διδάσκονται σ' αυτό το επίπεδο. Έμφαση δίνεται στο λεξιλόγιο που αφορά το χώρο, το χρόνο, τα ρήματα κινήσεως, τις κοινές καθημερινές δραστηριότητες, τους γλωσσικούς ενδείκτες.</p> <p>βλ. Β' επίπεδο</p>	<hr/> <p>ΒΑΣΙΚΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ</p> <p>Τα παιδιά:</p> <ul style="list-style-type: none"> -εμπλουτίζουν το λεξιλόγιό τους με λέξεις και εκφράσεις εννοιολογικά απαραίτητες για τις ανάγκες της καθημερινής επικοινωνίας. <p>ΠΣ 2001: -θεματικά, ετυμολογικά, σημασιολογικά πεδία</p> <ul style="list-style-type: none"> -κυριολεξία, μεταφορά -συνωνυμία, αντωνυμία, πολυσημία -ακρωνύμια (αρκτικόλεξα) -σύνθετα, πολυλεκτικά σύνθετα, περιφράσεις -λέξεις που συμβάλλουν στη διαμόρφωση του ύφους (π.χ. <i>βουνοκορφές, κορυφογραμμή</i>).
<hr/> <p>Δ. ΦΩΝΗΤΙΚΗ</p> <hr/> <p>Ε. ΚΟΙΝΩΝΙΟΓΛΩΣΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ</p> <p>Ο υποψήφιος πρέπει να είναι εξοικειωμένος με ορισμένα κοινωνικοπολιτισμικά χαρακτηριστικά της Ελλάδας, τα οποία σε ένα τόσο πρώιμο επίπεδο γλωσσικής εκμάθησης δεν μπορεί παρά να είναι τα βασικά.</p>	<hr/> <p>Δ. ΦΩΝΗΤΙΚΗ</p> <hr/>